

- 4) Den talan som Osman Öcalan har väckt på Kurdistan Workers' Party:s (PKK) vägnar avvisas i den del den avser rådets beslut 2002/334/EG av den 2 maj 2002 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2001/927/EG.
- 5) Den talan som Osman Öcalan har väckt på PKK:s vägnar skall tas upp till sakprövning i den del den avser rådets beslut 2002/460/EG av den 17 juni 2002 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2002/334/EG. Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för prövning i sak.
- 6) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare vad gäller Osman Öcalan i egenskap av företrädare för PKK.

(¹) EUT C 86, 8.4.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 januari 2007 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – Carol Marilyn Robins, John Burnett mot Secretary of State for Work and Pensions

(Mål C-278/05) (¹)

(Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Direktiv 80/987/EEG — Införlivande — Artikel 8 — Kompletterande pensionssystem för ett eller flera företag — Ålderspensionsförmåner — Skydd för förvärvade rättigheter — Skyddets omfattning — Medlemsstats skadeståndsansvar för oriktigt införlivande av ett direktiv — Villkor)

(2007/C 56/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Carol Marilyn Robins, John Burnett

Svarande: Secretary of State for Work and Pensions

Saken

Begäran om förhandsavgörande – High Court of Justice (Chancery Division) – Tolkningsen av artikel 8 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121) – Räckvidden av skyldigheten att skydda de rättigheter till ålderspensionsförmåner som arbetstagare har förvärvat eller är i färd med att förvärva

Domslut

- 1) Artikel 8 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, skall tolkas på så sätt att det inte krävs att medlemsstaterna själva säkerställer finansieringen av förvärvade rättigheter till ålderspensionsförmåner, i fall där arbetsgivaren är insolvent och tillgångarna i de kompletterande pensionssystemen för ett eller flera företag inte är tillräckliga. Artikel 8 i samma direktiv skall vidare tolkas på så sätt att det inte krävs att finansieringen av förvärvade rättigheter till ålderspensionsförmåner är fullständig.
- 2) Artikel 8 i direktiv 80/987 utgör hinder för ett sådant system för skydd av arbetstagarna som det är fråga om i målet vid den nationella domstolen.
- 3) För det fall artikel 8 i direktiv 80/987 är oriktigt införlivad är den ifrågakvarande medlemsstatens skadeståndsansvar underkastat kravet att det konstaterats att medlemsstaten uppenbart och allvarligt har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

(¹) EUT C 243 av den 1.10.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 januari 2007 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie – Republiken Polen) – Maciej Brzeziński mot Dyrektor Izby Celnej w Warszawie

(Mål C-313/05) (¹)

(Interna skatter och avgifter — Fordonsskatter — Punktskatt — Begagnade fordon — Import)

(2007/C 56/10)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maciej Brzeziński

Motpart: Dyrektor Izby Celnej w Warszawie

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie – Tolkning av artiklarna 25, 28 och 90 i EG-fördraget, samt artikel 3.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) – Nationell skatt (punktskatt) som påförs fordon vid den första registreringen inom landet, med en skattesats som fastställs på grundval av fordonets ålder – Gemenskapsinternt förvärv av ett begagnat fordon – Skyldighet att inom fem dagar från förvärvet inge en deklaration

Domslut

- 1) En punktskatt, såsom den som införts i Polen genom lag av den 23 januari 2004 om punktskatter, vilken inte påförs personbilar på grund av att de passerar gränsen, utgör inte en tull på import eller en avgift med motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 25 EG.
- 2) Artikel 90 första stycket EG skall tolkas så, att den utgör hinder för en punktskatt, i den mån punktskatten på begagnade fordon som är äldre än två år och som förvärvats i en annan medlemsstat än den som infört denna punktskatt överstiger det resterande beloppet av samma punktskatt som ingår i marknadsvärdet på liknande fordon som tidigare registrerats i den medlemsstat som infört punktskatten. Det åligger den nationella domstolen att undersöka huruvida de bestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, och särskilt en tillämpning av artikel 7 i finansministerns kungörelse av den 22 april 2004 om sänkning av punktskattesatser, får en sådan följd.
- 3) Artikel 28 EG är inte tillämplig på en sådan förenklad deklaration som den som föreskrivs i artikel 81.1 punkt 1 i lag av den 23 januari 2004 om punktskatter. Artikel 3.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor utgör inte hinder för en sådan deklaration när de aktuella bestämmelserna kan tolkas så, att deklarationen skall inges när äganderätten till personbilen övergår och senast när bilen registreras i landet i fråga i enlighet med vägtrafiklagen.

(¹) EUT C 281, 12.11.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 januari 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Tyskland) – Finanzamt Dinslaken mot Gerold Meindl

(Mål C-329/05) (¹)

(Etableringsfrihet — Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) — Egenföretagare — Inkomstskatt — Makar som inte varaktigt lever åtskilda — Nekad sambeskattning — Olika hemvist för makarna — Kompensation till den i landet ej bosatta maken för utebliven lön — Inkomst som inte beskattas i den medlemsstat där maken har sitt hemvist)

(2007/C 56/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Dinslaken

Motpart: Gerold Meindl

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesfinanzhof (Tyskland) – Tolkning av artikel 43 i EG-fördraget – Nationella bestämmelser om inkomstskatt – Vägran att bevilja sambeskattning för makar eftersom makans inkomster i den medlemsstat där hon är bosatt överstiger vissa trösklar medan dessa inkomster är befriade från skatt i den berörda medlemsstaten

Domslut

Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) utgör hinder för att en medlemsstat inte tillåter att en i denna stat bosatt skattskyldig person sambeskattas med sin make som han sammanlever med men som är bosatt i en annan medlemsstat, på grund av att denna make i denna senare medlemsstat har uppburit såväl mer än 10 procent av hushållets inkomster som mer än 24 000 DEM, när den inkomst som maken uppburit i denna andra medlemsstat inte inkomstbeskattas där.

(¹) EUT C 271 av den 29.10.2005.